Cuma Hutbesi

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ:
اَللهُ الَّذِى خَلَقَكُمْ مِنْ ضَعْفٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ ضَعْفٍ قُوَّةً ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ ضَعْفًا وَشَيْبَةً يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْقَدِيرُ

وَقَالَ رَسُولُ اللهِ صَلَّي اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:
لَيْسَ مِنَّا مَنْ لَمْ يَرْحَمْ صَغِيرَنَا وَيُوَقِّرْ كَبِيرَنَا

Büyüklerimize Karşı Sorumluluklarımız
(27.11.2026)

Kardeşlerim! Aziz Müminler!

Dinimiz İslam; gönülleri merhametle buluşturan, nesilleri sevgi ve vefayla bağlayan ilahi bir rahmet nizamıdır. Dede, nine, anne, baba ve torunların bir arada olduğu sıcak yuvalar bu ahlakın en güzel örneğidir. Büyüklerimize karşı sorumluluğumuz; ömürlerini bize adayan bu ulu çınarları baş tacı etmek, kendilerine şefkat, saygı ve vefa ile hizmet etmektir. Zira onlarla aynı sıcaklığı paylaşmak; fedakârlık, hoşgörü, sabır ve hüsnü zan gibi yüksek erdemleri yaşatır, yuvalarımıza bereket ve saadet kazandırır.

Aziz Müslümanlar!

Hayatın değişmez döngüsü içinde dünyaya zayıf birer bebek olarak geldik, büyüyüp güçlendik; ancak gün gelecek, yaşlanıp bu gücümüzü kaybedeceğiz. Yüce Rabbimiz bu gerçeği Kur'ân-ı Kerîm'de şöyle bildirmektedir: **"Sizi güçsüz yaratan, güçsüzlüğün ardından kuvvet veren, kuvvetli halinizden sonra da güçsüz hale getiren ve yaşlandıran Allah'tır. O dilediğini yaratır. O hakkıyla bilendir, üstün kudret sahibidir."**[1] Peygamber Efendimiz (s.a.s.) ise **"...büyüklerimize saygı göstermeyen bizden değildir"**[2] buyurarak yaşlılara karşı nasıl davranılması gerektiğine dair ölçüyü koymuş; bu ölçüye göre hareket edenleri şu sözleri ile müjdelemiştir: **"Allah Teâlâ, yaşından ötürü bir ihtiyara saygı gösteren gence, yaşlılığında hizmet edecek kimseler lütfeder."**[3]

Değerli Kardeşlerim!

Bu ulvi vefa ve hürmet bilincinden uzaklaşıldığında, yuvalarımızın manevi iklimi bozulmakta ve nesiller arası merhamet bağı zedelenmektedir. Büyükler ihmal edildiğinde; cömertlik, sabır ve vefa gibi güzel hasletler kaybolmaktadır. Günümüzde modern yaşamın bir neticesi olarak bireysellik ön plana çıkmış, ailevi bağlarda zayıflama ve kopukluklar baş göstermiştir. Sıcak aile ortamlarının yerini, herkesin kendi odasına çekildiği ve tek başına yaşadığı yalnız bir hayat tarzı almıştır.

Öyleyse geliniz, Peygamber Efendimizin (s.a.s.) müjdelediği ilahi lütfa ve büyüklerimizin hayır dualarına nail olmak için onların hal ve hatırlarını soralım, kendilerini sık sık ziyaret edelim. Yolda karşılaştığımızda onlara öncelik tanıyalım, işlerinde yardımcı olalım. Kalplerini kıracak sözlerden kaçınalım, onlara "öf" bile demeyelim. Meclislerde hürmetle yer açalım, ellerini öperek saygıda kusur etmeyelim. Unutmayalım ki büyüklerimizin yürekten gelen duaları dünya ve ahiret kurtuluşumuzun anahtarıdır.

Hutbemi, büyüklerimize karşı vefa borcumuzu özetleyen şu dua ile sonlandırıyorum: Allah'ım! Büyüklerimizi başımızdan eksik etme; kendilerine sağlık, afiyet ve huzur ihsan eyle. Bizleri de onların rızasını kazanan, hayır dualarını alan ve kendilerine karşı daima vefalı olan kullarından eyle.

Amin.

DİTİB Hutbe Komisyonu

---

[1] Rum, 30/54.
[2] Tirmizî, Birr, 15.
[3] Tirmizî, Birr, 75.